

Кіровоградський обласний комітет ВЛКСМ
Читальний зал
Мав. М.
м. Н. К. Кавунової

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

ІМ. Д. ТИШКЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSMУ

Рік видання VIII • № 97 (797) • СЕРЕДА, 16 СЕРПНЯ 1967 р. • Ціна 2 коп.

СИМВОЛ НОВОГО СВІТУ

Разом із залпом «Авроры» над світом зринуло щастя робочого люду. Вимріяне у віках, скроплене кров'ю на барикадах і в окопах війни, воно розквітло паростками комунізму у першій країні переміщеного соціалізму — Союзі Радянських Соціалістичних Республік.

Дорогу до цього щастя вказав нам великий Ленін. Тому і безмежна любов народна до Ілліча, до лєнінської партії, яка ось уже 50 років веде країну наміченим Ленінін курсом.

Вчитайся, юний друже, у спогади і документи. (Див. 2-у стор.). На Єлисаветградщині, як і по всій нашій країні, уже з перших днів становлення Радянської влади ім'я Леніна було символом нового світу.

Вицвіли документи, багатьох з тих, хто ніс тоді в маси слово вождя, вже немає серед нас. Та як і раніше безмежна любов народу до Ілліча, безсмертне вчення Маркса, Енгельса, Леніна завоювало мільйони на планеті.

ЗУСТРІЧ У ЦК ВЛКСМ

Багато можна розповісти цікавого про кожного з ста п'ятдесяти юнаків і дівчат, які зібралися 12 серпня у конференц-залі ЦК ВЛКСМ. Муляри, штукатури, монтажники, бульдозеристи, виконробі. Вони пишуть у своїх автобіографіях: «Прибув на будову по комсомольській путівці».

На зустрічі в ЦК ВЛКСМ напередодні Дня будівельника молоді патріоти рапортували про подарунки 50-річчю Великого Жовтня. 48 важливих промислових об'єктів і залізничних магістралей збудуть вони до свята.

Вітаючи гостей, секретар ЦК ВЛКСМ Ю. В. Торсуєв відзначив, що минуло десять років з того часу, коли перші посланці комсомолу вирушили на будови Сибіру, Далекого Сходу і Крайньої Півночі. Більш як мільйон сімсот тисяч юнаків і дівчат пройшли за ці роки нелегку славу школи всесоюзних ударних, комсомольських...

Учасникам зустрічі було вручено Почесні грамоти ЦК ВЛКСМ. (Кор. ТАРС).

«Третій семестр». Студенти Кіровоградського Інституту сільськогосподарського машинобудування стали мулярами.
Фото В. ЛОГВИНА.

ТЕПЛА ЗУСТРІЧ У СТОЛИЦІ КАНАДИ

ОТТАВА, 14 серпня. Делегація Радянського Союзу на чолі з першим заступником Голови Ради Міністрів СРСР Д. С. Полянським прибула 13 серпня в Канаду для участі в святкуванні національного дня СРСР на Всесвітній виставці у Монреалі, а також у зв'язку з 100-річчям Канадської конфедерації.

Главу делегації Д. С. Полянського і членів делегації тепло вітали на вулицях і площах жителі канадської столиці. Було вишуквано подібних зауважень не було. Дівчина старалась всюди. Її і присудили звання кращої молодшої робітниці.

Вітаючи гостей, прем'єр-міністр Канади Лестер Пірсон сказав, що в його краї-

ні надають великого значення відносинам з Радянським Союзом. Він з задоволенням відзначив, що за останні кілька років зросло співробітництво між двома країнами в інтересах миру та добросусідських відносин.

У промові-відповіді Д. С. Полянський подякував за тепле привітання, за гостинність, виявлену радянській делегації. Від імені Верховної Ради СРСР, Радянського уряду та всіх народів багатонаціональної Радянської держави він передав урядові Канади, всьому канадському народові сердечні поздоровлення з нагоди свята — 100-річчя з дня створення Канадської конфедерації.

Наприкінці Д. С. Полянський висловив надію, що візит делегації Радянського Союзу в Канаду сприятиме кращому взаєморозумінню і створить ширші передумови для взаємовигідного співробітництва між двома країнами, для дружби між радянським і канадським народами.

(РАТАУ).

„СВИРСК“ ВИЙШОВ У ВЛАДИВОСТОК

Теплохід «Свирск» з повним складом екіпажу під командуванням капітана В. А. Коржова 13 серпня о 13 годині за московським часом вийшов з порту Дальній у Владивосток.

Радянське судно «Свирск» було захоплено в порту Дальній китайськими властями. Вони арештували капітана В. А. Коржова та інших членів екіпажу. Хуліганствуючі елементи намагалися вчинити фізичне насильство над моряками теплохода. Групи безчинствуючих осіб з свалення місцевих властей зруйнували суднові приміщення і обладнання.

У ноті Радянського уряду було заявлено рішучий протест проти безчинств і провокацій китайських властей. Голова Ради Міністрів

СРСР О. М. Косенкін надіслав прем'єрові держради КНР Чжоу Еньлао телеграму з вимогою гарантувати безпеку екіпажу, повернути капітана та інших членів екіпажу на борт судна, а також забезпечити безперешкодний вихід теплохода «Свирск» з порту Дальній.

У Владивостоку, Ленінграді, Ризі та інших містах країни відбулися мітинги, учасники яких гнівно засудили провокаційні дії китайських властей.

Рішуча позиція зробила свою дію. (ТАРС).

ГОЛОВНИЙ КОНТРОЛЕР — ПОКУПЕЦЬ

В той день на роботу прийшла рано. В коридорі зустріла групу дівчат, які юрмилися біля Світлани Герніченко. Зупинилася і я. Глянула, а на Світлані плаття, що хоч на виставку відправляй. Посипались запитання:

- Де взяла?
- Сама пошила.
- А модель?
- Придумала.

Потім майже весь цех собі такі пошив. А Герніченко не забиралася з черговою новинкою. Не пройшло й місяця, як вона ще одну модель придумала. Тепер її жартома так і називають: самодіяльний модельєр.

Багато у нас кмітливих дівчат. Вони не тільки самі люблять модно одягатися, а й дбають про тих, хто купує пошиті ними пальта, костюми.

Зайшла я недавно в універмаг, прислухалась до розмови. Якесь літня жінка з дівчиною вибирають пальто. Облюбували чорне, з хутряним коміром. Дівчина поміряла і до матері:

- Шили б так на кіровоградській фабриці.

Продавець мовчки показала на етикетку. «Кіровоградська швейна фабрика», — стояло там... Молодих швей у нас більше тисячі. І кожна намагається працювати якнайкраще. Комітет комсомолу організував змагання за звання кращої молодшої робітниці, яке позитивно вплинуло на продуктивність праці та трудову дисципліну.

Але коли зайшла мова про дисципліну, громадську роботу, Сагайдак опустила голову. Члени цехового комсомольського бюро нагадали Людям, що всла несвоєчасно виконує доручення, запустила роботу в комсомольській групі. На адресу Людям Семененко подібних зауважень не було. Дівчина старалась всюди. Її і присудили звання кращої молодшої робітниці.

Змагаючись, швей прагнуть підвищувати свої технічні знання, культуру. Згадується, як Людям Павлова прийшла на фабрику з професійно-технічного училища. Ніби добре освоїла там швейну справу, а стала до конвеєра — не виходить. Підійшла Алла Морус.

— Шов не так накладаєш. І показала, як правильно і швидко обточувати борти жакета. Тепер кожна з дівчат освоїла по дві три операції. А окремі вже знають усі на своїй ділянці, від першої до останньої. Якось в четвертому цеху не вийшла на роботу Євдокія Карпаук. Довелося викликати Аню Семенюк, якій присуджено звання кращої молодшої робітниці. Комсомолка замінила подругу, хоч то була й не її операція.

Такі факти обов'язково враховуємо при підведенні підсумків змагання. Переможець, як правило, вручаємо грамоти, грошові премії. І обов'язково в урочистій обстановці. А краща з кращих молода робітниця Рая Чепіль недавно одержала ще й значок «Відмінник соціалістичного змагання легкої промисловості СРСР».

Одяг фабрики відправляється в 14 областей республіки. В першому півріччі на підприємство надійшло лише чотири рекламції. І нам приємно, що головний контролер — покупець — задоволений нашою продукцією.

Т. ДУХОБОР,
секретар комітету комсомолу Кіровоградської швейної фабрики.

НАВКОЛО ПЛАНЕТИ

● ХАНОЙ. Частина протиповітряної оборони в'єтнамської Народної армії збили 13 серпня 2 американських літаки, які вторглись в повітряний простір ДРВ. Загальне число американських літаків, збитих над територією Демократичної Республіки В'єтнам, досягло тепер 2180.

● ЛАГОС. Бої на підступах до столиці Східної області Нігерії міста Енугу тривають. Як повідомило радіо Лагоса, федеральна авіація бомбардувала Енугу. Онігша та інші міста Східної Нігерії. Федеральні війська вступили на територію Середньо-Західного штату Нігерії.

● БОГОТА. У Колумбії відчувається гостра нестача лікарів і інших медичних працівників. Половина населення, особливо сільського, позбавлена всякої медичної допомоги.

Про це оголошено на національній конференції Колумбії в питаннях охорони здоров'я.

(РАТАУ).

ИДЕ УДАРНИЙ ДВОМІСЯЧНИК

Аж поки не згасне небокрай, тут, на кукурудзяній плантації артілі імені Суворова Бобринського району, не стихає гул силсозбиральних агрегатів. Механізатори прагнуть допомогти колгоспникам створити для громадської худоби дворічний запас кормів. В бригаді, яка працює на силосуванні зеленої маси кукурудзи, половина хліборобів — молодь.

Фото В. КОВПАКА.

„ЦЕ НАША ПАРТІЯ“

Із спогадів старих більшовиків-кіровоградців

М. Т. Гуляницький: «Особливо для нас, елісаветградських більшовиків, відірваних від центру, що не мали своєї окремої організації, були дорогі ленінські Квітневі тези; в них ми побачили ясний шлях діяльності серед робітників».

Н. С. Троцюк: «19 квітня 1917 року в Новій Празі, Олександрійського повіту, відбулися перші збори по-більшовицькому настроєних фронтівців. На них була зачитана промова В. І. Леніна, яку він виголосив на другий день після прибуття в Росію, і яка відома нам як Квітневі тези. Присутні на зборах одностайно схвалили Квітневі тези і постановили вважати їх програмою боротьби за справу робітничого класу і селянської бідноти. Пригадується, як деякі з присутніх на зборах, беручи слово, починали промову такими словами: «Я — ленінець, більшовик. Більшовицька партія — це наша партія. Будемо боротися за те, до чого нас закликає Ленін і РСДРП(б)».

На цих же зборах було вирішено: демонстрацію 1 Травня провести під лозунгом «Вся влада Радам!».

М. С. Нельга: «Більшовицька фракція м. Елісаветграда поширювала Квітневі тези В. І. Леніна та рішення Квітневої конференції в селах Компаніївської волості. Ці документи дійшли до сіл Мар'ївки, Зеленої, Сасівки, Михайлівки, Компаніївки та інших. Бідняцько-середняцьке населення з піднесенням сприйняло рішення партконференції. На одних із зборів селян інвалід війни Семен Москаленко, відповідаючи куркулеві Саганову, сказав: «Хай бог управляє небом, а Ленін правильно говорить, що народ буде керувати на землі, і хто трудиться на землі, у того й земля буде».

ВІД УРОЧИСТИХ ЗБОРІВ ТРУДЯЩИХ м. БОБРИНЦЯ

МОСКВА. СВІТОВОМУ ВОЖДУ ПРОЛЕТАРИАТУ ТОВАРИШУ ЛЕНІНУ.

В урочистий день відкриття робітничого комуністичного клубу тисячі збори з представниками від волостей шлють свій полум'яний привіт світовому вождю пролетаріату і просять дати свою згоду найменуванню комуністичний робітничий клуб, що відкривається, Вашим іменем — іменем Леніна. Обираємо Вас почесним членом комуністичного клубу.

(«Известия Елісаветградского Совета рабочих и крестьянских депутатов» № 62, 4 травня 1919 р.).

ВІД УРОЧИСТОГО ЗАСІДАННЯ ТРУДЯЩИХ м. ЕЛІСАВЕТГРАДА

Листопад 1920 р.

Москва, Раднарком, товаришу Леніну.

Урочисте засідання представників пролетарських організацій і червоного гарнізону м. Елісаветграда в день святкування 3-ї річниці Жовтневої революції вітає у Вашій особі вождя світового пролетаріату і через Вас Рад Народних Комісарів, яка здійснює диктатуру пролетаріату. Вітаючи Вас, ми клянемося з корінням знищити бандитизм, цей продукт петлюрівсько-куркульського розгулу на Україні, і відбудувати до 4-ї річниці напівзруйноване народне господарство.

Голова зборів П. Харитонов.
(Партархів Кіровоградського обкому КП України).

ІЛЛІЧ — ПОЧЕСНИЙ БУРАТОВЩИК

Загальні збори робітників млина заготконтори м. Елісаветграда постановили обрати товариша Леніна почесним буратовщиком, а його заробітну плату повернути на користь Повітряного Флоту. Крім того, робітники ухвалили напередодні кожного свята працювати одну годину понаднормово, а заробіток повернути також на цю мету.
(«Красный путь» — орган Елісаветградського окружного КП(б)У і окрвиконкому, № 99, 4 травня 1923 р.).

Один із перших комсомольців Елісаветграда І. К. Матусевич, будучи кремлівським курсантом, кілька разів зустрічався з Володимиром Іллічем Леніним. Як пам'ять про ті незабутні часи не так давно народилася у Матусевича картина «В. І. Ленін бесідує в Кремлі з курсантами». Вміщуємо фрагмент картини.

ВІД З'ІЗДУ КОМІТЕТІВ НЕЗАМОЖНИХ СЕЛЯН ЛЕЛЕКІВСЬКОЇ ВОЛОСТІ ЕЛІСАВЕТГРАДСЬКОГО ПОВІТУ

Ми гаряче вітаємо червоних бійців, які борються за звільнення пролетаріату і трудового селянства, і бажаємо швидкої перемоги над ворогом пролетарської революції, над польською шляхтою і всією білогвардійщиною, що посягає на робітничо-селянську Радянську владу, а також шлемо палкі привітання великому вождю всесвітньої пролетарської революції товаришу Леніну. Зі свого боку ми клянемося у кожену грізну хвилину стати на захист робітничо-селянської влади.
(«Известия Елісаветградского Совета рабочих и крестьянских депутатов» № 155, 3 серпня 1920 року).

НА ЧОЛІ ПАРТІЇ, ЯКА КЕРУВАЛА НАЙБІЛЬШОЮ В ІСТОРІЇ РЕВОЛЮЦІЄЮ, СТОЯВ ГЕНІАЛЬНИЙ МИСЛИТЕЛЬ, НЕЗЛАМНИЙ РЕВОЛЮЦІОНЕР — ВОЛОДИМИР

ІЛЛІЧ ЛЕНІН. ВІН БУВ ІДЕЙНИМ НАТХНЕННИКОМ І ОРГАНІЗАТОРОМ РЕВОЛЮЦІЇ. ВСЕ СВОЄ СВДОМЕ ЖИТТЯ ЛЕНІН ВІДДАВ РЕВОЛЮЦІЙНІЙ БОРЬБІ РОБІТНИЧОГО КЛАСУ. В НОВИХ ІСТОРИЧНИХ УМОВАХ ЕПОХИ ІМПЕРІАЛІЗМУ ВІН ТВОРЧО РОЗВИНУВ ТЕОРІЮ МАРКСИЗМУ, ПІДНІС ПІ НА НОВИЙ СТУПІНЬ. ЛЕНІНСЬКА ТЕОРІЯ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ Є

НАЙБІЛЬШИМ ВКЛАДОМ У НАУКОВИЙ КОМУНІЗМ. ВОНА ІДЕЙНО ОЗБРОЇЛА ПАРТІЮ, РОБІТНИЧИЙ КЛАС В ЇХ БОРЬБІ ПРОТИ ПАНУВАННЯ БУРЖУАЗІЇ, ЗА ПОЛІТИЧНУ ВЛАДУ. СПИРАЮЧИСЯ НА ВЧЕННЯ К. МАРКСА І Ф. ЕНГЕЛЬСА, ЛЕНІН РОЗРОБИВ НАЙВАЖЛИВІШІ ТЕОРЕТИЧНІ І ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ БУДІВНИЦТВА СОЦІАЛІЗМУ І КОМУНІЗМУ. ЛЕНІНСЬКІ ІДЕЇ ЗАПАЛЮЮТЬ НОВІ І НОВІ ПОКОЛІННЯ БОРЦІВ ЗА СОЦІАЛЬНУ ПЕРЕБУДОВУ СУСПІЛЬСТВА. ЛЕНІНИЗМ — ВІЧНО ЖИВЕ ДЖЕРЕЛО РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ДУМКИ І РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ДІЇ. ІМ'Я ЛЕНІНА СТАЛО СИМВОЛОМ НОВОГО СВІТУ.

(Із Тез ЦК КПРС «50 років Великої Жовтневої соціалістичної революції»).

ВІД РОБІТНИКІВ 3-го ДЕРЖАВНОГО ЗАВОДУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ МАШИН «ЧЕРВОНА ЗІРКА» І СЕЛЯН ЕЛІСАВЕТГРАДСЬКОГО ПОВІТУ

1 травня 1923 р.

РАДНАРКОМ

В день пролетарського свята 1 Травня робітники 3-го державного заводу «Червона зірка» і селяни сіл Елісаветградського повіту, зібравшись на обід, влаштувавши робітниками заводу, на ділі здійснили великі заповіді товариша Леніна — змічку робітників і селян.

Сьогодні, 1 Травня, союз робітників і селян спаявся міцним цементом, який послужить твердим фундаментом для будівництва комуністичного суспільства.

В день 1 Травня ми шлемо привіт дорогому вождю Володимирі Іллічу Леніну і бажаємо найшвидшого выздоровлення, а також бачити знову товариша Леніна біля керма радянського корабля і вносимо пропозицію, щоб товариш Ленін не приступав до роботи до свого повного выздоровлення.

Хай живе і здравствує великий пролетарський вождь товариш Ленін!

Уповноважені від селян для підписання телеграми: Бурейкова, Павленко, Кобець, Белач, Семоненко, Лукин.

Уповноважені для підписання телеграми від робітників: Турченко, Бурлака, Карпов, Безлатний, Федоров, Спренжен.
(Архів ІМЛ).

Один штрих до великого образу

Марія Олександрівна, секретар Коллонтай, віднесла на підпис Леніну папери. Повертаючи теки, Володимир Ілліч сказав, що він збирається заїхати за Коллонтай, щоб потім разом поїхати на заводський мітинг. То ж і її, Марію Олександрівну, він зараз підвезе.

— Одягніться і зачекайте трохи. Через кілька хвилин Ленін зійшов униз і запитав здивовано:

— Чому ж не одягаєтесь?

Марія Олександрівна розгубилася і не знала, що відповісти. Була вже прохолодна осінь, та вона й досі ходила у фронтів літній гімнастичній, бо іншого одягу не було.

Володимир Ілліч суворо похитав головою, зняв з шиї шерстяний шарф, той самий, що тепер зберігається в Центральному музеї В. І. Леніна, і обмотав його навколо шиї Марії Олександрівни. Вона заперечувала, відмовлялася, адже Володимир Ілліч сам був у легкому демісезонному пальті. Нічого не допомогло.

Дорогою Володимир Ілліч встиг розпитати Марію Олександрівну

про фронт. Вона розповіла, як партизани, як воювали. Сказала, що я хворий, лікуюсь.

— І теж форсить у гімнастичній? — запитав Ленін.

В цей час машина під'їхала до готелю «Національ», де містився наркомат соціального забезпечення. Товаришка Коллонтай уже чекала Володимира Ілліча. Вони швидко від'їхали.

Повернувшись через кілька годин, Олександра Михайлівна Коллонтай почала дзвонити Народному Комісарові продовольства. Потім до нього пішла Марія Олександрівна Демченко з листом Коллонтай. Той, прочитавши листа, розсіявся і з провозачом відправив її на Велику Дмитровку, в холодильник, що належав раніше братам Михайловим. Там стали на неї примірати шубку, шапку, ботинки. Вона, Демченко, думала, що це не для неї вбрання і весь час твердила, що Коллонтай вища за неї і ширша в плечах. До себе в Наркомат повернулася збентеженою.

Побачивши її, Олександра Михайлівна Коллонтай сказала: — Ну ось... Ніколи в житті Володимир Ілліч ще так не лаяв мене... Іди зараз до його секретаря, доповіси, що все гаразд.

У приймальній Голови Раднаркому чергувала тов. Фотієва. Побачила вона Марію, усміхнулася і пішла в кабінет до Леніна. Трохи згодом виходить Володимир Ілліч. Весело подивився і сказав:

— Чудово, тепер ви схожі на секретаря наркома. Передайте товаришці Коллонтай, що я дуже задоволений. Хай вона попросить кого слід, щоб і вашого чоловіка одягли.

Марія Олександрівна, розхвилювана, тільки й могла сказати широко: «Спасибі».

Цю історію повідав москвич, член КПРС з 1917 року Ілля Данилович Демченко, передаючи краєзнавчому музею документи і фотографії часів становлення Радянської влади.

Демченко — наш земляк. Повернувшись наприкінці 1917 року з імперіалістичної війни в Новоукраїнку, він активно бореться за встановлення Радянської влади. В 1918 році він — член першої Новоукраїнської Ради робітничих, солдатських і селянських депутатів і військовий комісар міста. Ілля Данилович разом з дружиною Марією Олександрівною, братом Іваном та сестрою Ганною добровільно вступив до Української радянської дивізії, відстоював завоювання Жовтня зі зброєю в руках.

3 жовтня 1920 року Ілля Данилович та Марія Олександрівна працювали в Москві. Їм випало велике щастя зустрічатися з В. І. Леніним.

Розповідь Демченка — ще один штрих до образу вождя.

Р. ТУРБАЙ,
науковий працівник обласного краєзнавчого музею.

● Реформа і ми

ПРО „РОМАНТИКУ“ РЕКОРДІВ

Я насмілюся запевнити, що «святе ба- жання» перевиконати план завждя, ці- ною будь-яких зусиль, не думаючи про реальні можливості, не оглядаючись ні на кошти, вкладені в перевиконання, ні на господарські запити, породжують сум- ні наслідки. Перевиконання тільки за- ради перевиконання завждя приносить збиток і кожного разу ризиковано нахи- ляє чашу наших дійсних досягнень і успіхів.

Я бачив, як один ентузіаст розмалю- вав гірські ліси категоричними закли- ками: «Більше деревини дамо країні!», гуч- ними лозунгами і зобов'язаннями пере- виконати завдання, а потім, коли затих стукіт сокир і замовкло вищання пилко, гірські води, не стримувані більше порі- ділими лісами, рушили вниз, затопили береги, греблі і самі лозунги. Зверхпла- новий піклувальник про державну дере- вину забув, що ліс цей забезпечує рівно-

мірне постачання вологи на державні ж землі. Довелося терміново, по тривозі, скликати вчених, щоб порадилися, як ви- правити наслідки світлого натхнення ентузіаста-лісозаготівельника.

Інший діяч — уже від енергетиків, на рік раніше строку побудував гігантську парову турбину, базикав про це де треба й не треба, а спеціалісти знову задумли- во чухали потилиці, міркуючи як їм ці- лий рік, поки за планом підоспіють до турбіни котли, утримувати бездіяльну залізну машину без псування і корозії.

Я про це все розповідаю і вже чую грізни заперечення:

— Та розумієте ви, на що замахує- тесь? Що ж ви, дорогий товаришу, за- кликаєте опустити рукава і працювати абияк?

Ні, я, звичайно, за те, щоб всі ми пра- цювали ще енергійніше і завзятіше. Але сьогодні країні уже не потрібний будь- який кілограм будь-якої сталі, будь-яке і абияк спливає в лісі дерево. На- ша країна уже не зацікавлена в кож- ному достроковому, все одно в якому, цвяку або в кожній будь-якій турбіні.

Ми, на щастя, одержали можливість передбачати, вираховувати, чи вигідна, чи якісна і надійна ця сталь і ця турбі- на.

Чи міг вчора заводський директор вия- вити у себе в папці з новою поштою свіженький наказ міністра, де оголошув- валася йому, директоріві, сувора догана

з попередженням за перевиконання пла- ну? Фантастикою, смішним сном здався б такий наказ кожному заводському ке- рівникові.

А сьогодні догана за перевиконання — рік цілком можлива і реальна. Держав- ний комітет Ради Міністрів СРСР по ма- теріально-технічному постачанню, напри- клад, заборонив у 1966 році надплановий випуск десятків видів виробів лег- кої і важкої індустрії. Господарників попередили: якщо виявляться факти ви- пуску продукції, непотрібної народному господарству, то підприємство, яке ви- робляє цю продукцію, після попереджен- ня перестане отримувати сировину, ма- теріали і комплектуючі вироби. Корот- ко і ясно: будете без потреби гнати ви- роби — посидимо на голодний пайок.

Чому ж держава забороняє перевико- нувати деякі виробничі програми? Та тільки тому, що країні конче не вигідно, щоб, скажімо, машинобудівники заради однієї дзвінкої цифри у звіті переводи- ли б на зверхпланові верстати тисячі тонн дорогоцінного металу. Більше того: якщо ці станки надпланові — тобто ви- користання їх ніким не заплановано, во- ни можуть зоставатися без діла, мораль- но застаріти, і, будучи вже не в силі кон- курувати з новою технікою, так жодного дня й не потрудившись, підуть на пере- плав у мартени.

Для держави нерідко руйнівні і га- мірні рекорди якого-небудь фрезеру-

вальника, що нарізає шайби в рахунок далекого 1980 року, хоч сам він, зрозу- міло, працює дійсно натхненно і вірять в безумовну користь свого трудового ентузіазму. І він, звичайно, менше всьо- го винен у тому, що, поки для шайби- вискочки підоспіють заплановані болти, ці шайби поіржавіють, а головне, на їх багаторічне складське зберігання треба буде коштів куди більше, ніж вони самі варті.

Сьогодні плановикам і виробничникам, що працюють по-старому, приходиться важкувато. Час диктує:

Будьте люб'язні, вилавлуйте більше, ніж сьогодні, сталі, — але тільки тієї, яка потрібна промисловості.

Рубайте більше лісу, але так, щоб з-за цього не гинули ниви.

Будуйте, скажемо вам спасибі, більше турбін, але потурбуйтеся про те, щоб не зализовались необхідні для них котли.

Заповнюйте, будь ласка, полиці мага- зинів товарами, але тільки такими, які з охотою і з задоволенням бере поку- пець.

Але ореол, який опромінює перевико- нання, не зникає від одних лише наста- нов і економічних розрахунків. Красно- мовне слово «перевиконати» ще заманює своєю простотою і тямучістю...

На боротьбу з цим холодним ореолом піднімаються тисячі господарників і ви- робничників, думаючих і впертих людей. **Олександр БОРИН.**

НАВЧАННЯ АКТИВУ

Учора в таборі «Бірюсинка», що поблизу Знамянки, закінчився дво- денний семінар секретарів комсо- мольських організацій підприємств, навчальних закладів і установ м. Кі- ровограда. Він був присвячений під- готовці комсомольців і молоді міста до 50-х роковин Великого Жовтня.

Комсомольські ватажки обмінялися досвідом організації змагання за гід- ну зустріч свята, прослухали ряд до- повідей по темі семінару.

Перед ними виступили також лек- тор обкому партії тов. Хричов, прав- ник Кіровоградського КДБ тов. Да- виденко. З великим інтересом учасни- ки семінару зустріли розповідь Героя Радянського Союзу Г. В. Балицького, який поділявся спогадами про парти- занську боротьбу під час Великої Віт- чизняної війни.

МОНГОЛЬСЬКЕ слово «Най-рамдал» сподобалося росія- нам: воно означає — дружба. Багато й інших добрих слів мо- вою братнього народу вивчили радянські делегати на першому фестивалі юності двох країн, що проходив на Алтаї. Минув рік, і Алтай передає тепер еста- фету Селенгійському аймаку в МНР. Тут, у мальовничому кутку, 16 серпня підніметься прапор другого радянсько-мон- гольського молодіжного фести- вально. Сто п'ятдесят комсо-

ДРУЗІ зустрічаються ЗНОВУ

мольців — робітників, колгосп- ників, студентів, артистів, спортсменів — будуть гостями монгольських ревсомольців.

Фестиваль, присвячений 50-й річниці Великого Жовтня, об'є- цяє стати великим святом со- лідарності братніх юнацьких організацій.

У Центральному Комітеті ВЛКСМ кореспондента ТАРС повідомили, що в програмі дружніх зустрічей на монголь- ській землі — спільний семі- нар, на якому активісти двох спілок обміняються досвідом виховної роботи, конкурси-зма- гання на звання «Найкращий по професії», спортивні змаган- ня, тиждень радянських філь- мів, відвідання промислових підприємств.

Посланці юності двох країн проведуть масову маніфеста- цію-мітинг на захист героїч- ного в'єтнамського народу.

Перед фестивалем представ- ники монгольської молоді і їх радянські ровесники з Читин- ської, Іркутської областей, Ал- тайського краю, Туви і Бурятії пройшли по легендарних шля- хах революційних частин Мон- голії.

(Кор. ТАРС).

Ю. МОТОРНИЙ

(Продовження. Поча- ток в газетах за 16, 21, 23, 26 липня та 9, 11 і 13 серпня).

Тихо рухається змій- кою група народних месників. За кілька сот метрів маячать телеграф- ні стовпи. Там колія.

— Привал! Не курити, не розмовляти! — пошепки передається команда.

Балицький з'ясовує завдання. Треба розгор- нутися на довжину еше- лона. Кулемети — по флангах і один посере- дині. Обстрілювати піс- ля вибуху.

Мінери безшумно за- мінують колію. Пар-

тизани цілком залягли за два десятки метрів від насипу. Все гото- во. Балицький сам ви- повз на насип і пере- вірив, як встановлена міна.

Почувся шум: на- ближався ешелон. Стукіт коліс долинає все частіше. Ось уже чорна маса вагонів закриває верхівки со- сен по той бік доро- ги. Вибух!

Через п'ять хвилин, знищивши охорону поїзда і перевіривши результати підризу, диверсанти вже кро- чують лісом...

На другу ніч група знову виходить на залізницю. Знову після підризу обстрілює ешелон. Вранці зв'яз- ківці повідомляють, що при підриві роз- бито паровоз і ві- сім вагонів, убито два- дцять чотири гітлерів- ці. Та разом з цим Кравченкові розвідники приносять Балицькому тривожну звістку. Німці, втративши сліди з'єднан- ня, збираються кинути всі сили на прочісування лісу.

Диверсія, яку здійсни- ли партизани вже після цього повідомлення, звій- шла в історію, як при- клад безірної хороб- рості. Мова йде про знищення «Голубої стрі- ли».

Це був поїзд на ті ча- си незвичайний. Він складався тільки з клас-

них вагонів і був при- значений для гітлерів- ських офіцерів, що іха- ли з фронту й на фронт. Ходив цей поїзд, зви- чайно, без розкладу, час його руху зберігав- ся у найсуворішій таєм- ниці. Але за день-два перед його приходом по- асик станціях летів наказ перевірити стан колії, тримати особливу пиль- ність. Усе це розповів при зустрічі з Кравчен- ком телеграфіст зі стан- ції Заколиття, який під- тримував постійний зв'я- зок з партизанами.

— То що, Гришо, — спитав Кравченко Ба- лицького, — підірвемо «Голубу»?

— А неже пропусти- мо!

Диверсія зривалася кілька разів. То був на- каз, а поїзд не йшов, то експрес проходив удень, то телеграфіст Мишко не встигав повідомити. Але цього разу Михай- ло сам прибіг до зв'яз- кового.

— Ждіть сьогодні обо- в'язково! Годин через чотири.

А де підірвати? На перегоні нічого було й думати. Всюди нишпорили карателі, вздовж ко- лії ходили вартові, мож- на було наскочити на засаду. Поміркувавши, Балицький і Кравченко вирішили підірвати еше- лон біля самої станції, де ворог найменше че- кає.

Балицький розмістив об'єднану диверсійну групу біля самого сема- фора. Лежали нерухо- мі, ніхто ні слова. Підри- зник Гриша Мильников нервово перебирав паль- цями шнур, готовий у будь-яку мить смикнути. Поїзди йшли часто, але потрібного все не було. Та ось і він. У незатем- нених квадратах вікон

блищать вогні, за шиб- ками вгадуються постаті.

— Приготуватися!

Ще через хвилину Ба- лицькому не треба було командувати пошепки — шум ешелона глушив голоси.

— Давай!

Толу цього разу не по- шкодували. Вибухом під- кинуло паровоз, вагони лізли один на одного й розколювалися, як фа- нерні коробки.

— Кулемети!

Черги різонуть по ва- гонах, гуди ж полетіли гранати...

Коли з Добруша при- їхали машини з солда- тами, ешелона вже не існувало. Партизани зни- щили двісті тридцять сім офіцерів танкових і по- вітряних військ, серед них одного генерала.

Підриз «Голубої стрі- ли» прокотився луною по всій Білорусії.

«ЗА БАТЬКІВЩИНУ»

У серпні 1941 року, ко- ли вже стало видно, що Чернігівщину буде оку- повано, обком партії го- тувався до переходу на нелегальне становище. Створювали партизан- ські бази в лісах, підби- рали надійних людей до складу підпільних рай- комів партії і комсо- моль.

Секретар обкому Ми- кола Микитович Попуд- ренко працював удень і вночі, всі працівники були на казарменому стані. Вистачало роботи і в Балицького: одні ли- ше нескінченні шифров- ки в Центральному Комі- теті і розшифрування одержаних звітів депеш збирали все більше й більше часу. На ньому лежав і обов'язок розро- бити систему методів зв'язку між підпільними організаціями.

(Далі буде).

Члени Холмської підпільної комсомольської організації (зліва направо): Микола БРЕМЕНКО, Федір РІЗНИЧЕНКО, Феня ВУКОВА, Олександр ОМЕЛЬЯНЕНКО і Леонід ТКАЧЕНКО.

ЛІТО ПІОНЕРСЬКЕ

БАЛДА І СЕМЕРО ЧОРТІВ

З хачі сторожко виходить величезний сірий звір. Він люто клацає білими кілками, наближається до Червоної Шапочки. Ось-ось проковтне дівчинку. Та Червона Шапочка заводить пісню, влітаючи ніжний голосок у верховіття дерев. І піонери, і сам Вовк зачаровано завмирають, слухаючи юну співачку. А потім діалог Вовка і Червоної Шапочки змінюється іншими музично-хореографічними картинками на теми народних казок. Ось Балда під гучну пісню заганає гирляною в болото Чортів. Русалки чарують неземним танком, велично виходять на галюну Баян з Василиною.

Гаряче алло дують юним аматорам піонери, а разом з ними і гість піонерського табору Заваллівського графітного комбінату артист Йосип Кобзон.

Навчити розуміти мову рідної природи, шепіт сосни і пташину пісню, навчити дітей мріяти — одне з важливих завдань нашого педагогічного колективу.

Лісом мандрує загін. — Є! — раптом вигукє веснянкувата дівчинка і нахилється до землі. В її руках — корінець. Ні, не просто корінець, а якийсь мудре сплетіння, що нагадає лисицю.

З цінними знахідками повертаються в табір і інші піонери. Вже під їх вправними руками обвивають сухі сучки, корінці. Кілька порад керівника гуртка «Умлі руки» Т. В. Ружицької, і до

вершини дерева граціозно витягує шию жирафа, смішно перевалюється з боку на бік ведмідь, хижо оскалює пащу вовк.

Не лише зусиллями вожатих і вихователів будується цікаве табірне життя. Велику увагу ми приділяємо вихованню в учнів самостійності й ініціативи. Головний заступник всіх цікавих справ — рада дружини на чолі з ученицею п'ятої школи м. Гайворона Валею Булгаковою.

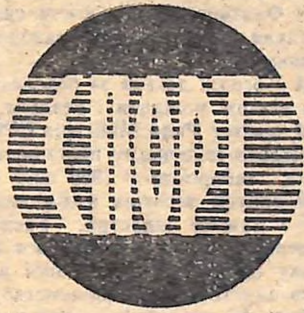
Змагання на кращий піонерський загін рада дружини проводить у трьох напрямках: виконання путівки дня, санітарний стан і дисципліна. Переможцям на вечірніх лінійках урочисто вручаються вимпели. Тут же заітують перед піонерами і порушники дисципліни.

Звичайно, педагогічний колектив не стоїть осторонь піонерських справ, вірніше, не перекладає вирішення їх на плечі ради дружини. Вожаті й вихователі допомагають планувати роботу, підказують цікаві заходи. Але здорово те, що за виконання цих заходів гаряче беруться самі піонери.

Взяти хоч би зустрічі з ветеранами війни і героями праці. Піонери самі запросили їх у гості, самі виготовили подарунки й організували концерт. А скільки задоволення приніс концерт і самим аматорам, і глядачам з підшефного колгоспу «Дружба», який був на молочно-товарній фермі.

Кажуть, третя зміна в піонерському таборі проходить нецікаво. Я з цим не згоден. Більше довіря й ініціативи піонерам, а справа вожатого і вихователя — підказати і показати. І тоді піонерське життя завиває.

С. СЛОБОДЯНИК,
начальник піонерського табору.
Гайворонський район.

РЕКОРД — МАСОВІСТЬ

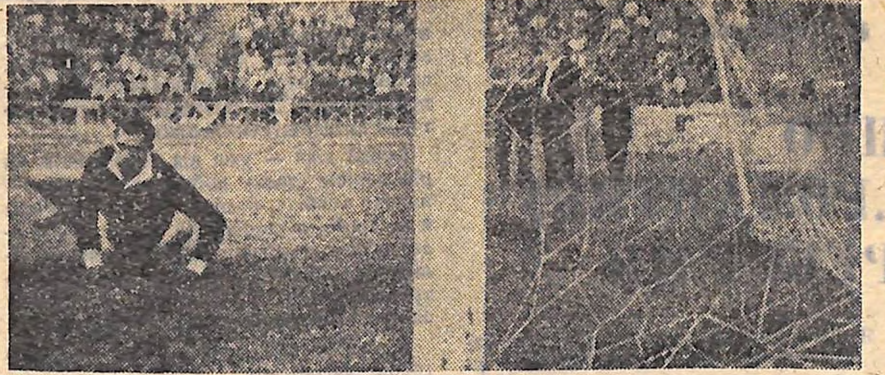
Великі спортивні свята, присвячені Всесоюзному дню фізкультурника, відбулись минулої суботи в містах і селах області.

Кіровоградці, які зібрались на стадіоні «Зірка», були свідками захоплюючих поєдинків спортсменів колективів фізкультури підприємств обласного центру. На водній станції обласної ради ДСТ «Спартак» відбулась першість міста з веслування. Любителі спорту подивились також показові виступи важкоатлетів.

Тисячна колона фізкультурників пройшла вулицями Олександрії на площу Револуції. Тут відбувся урочистий мітинг. Спортсменів привітав секретар міськкому партії І. В. Дробот. Потім учасники параду поклали вінки і квіти до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну й на могилу загиблих воїнів.

В цей день на місцевому стадіоні відбулись змагання з футболу, волейболу, баскетболу, естафетного бігу. Футболісти колгоспу «Комунар» вийшли переможцями серед футбольних команд. Виграли зустрічі і баскетболісти райенергоуправління. В змаганнях з волейболу і естафетного бігу 5х1000 метрів перемогли збірні команди районної ради ДСТ «Авангард».

Всюди цей день став днем огляду фізкультурного руху, днем нових спортивних перемог і досягнень. Та головним його рекордом була масовість.

РИГА, 13 серпня. (ТАРС). 87 метрів 62 сантиметри — таким відтинки буде рекорд СРСР у киданні списа; який встановив сьогодні 27-річний армієць з Риги Яніс Лусіс. Цим кидком він зразу на 1 метр 6 сантиметрів поліпшив своє попереднє досягнення, очоливши список най-

ПЕРШИЙ СЕРЕД КРАЩИХ

кращих списокидальників світу в нинішньому сезоні.

Нового успіху Яніс Лусіс добився в першій спробі, виступаючи поза конкурсом на змаганнях молодих легкоатлетів Латвії. Напередодні на цих же змаганнях латвійський спортсмен посплав снаряд на 86 метрів 22 сантиметри, зробивши своєрідну «примірку» до свого сьогоднішнього чудового результату.

ЯК ГРАЮТЬ ЧЕМПІОНИ?

Саме на це питання насамперед хотіли дістати відповідь поклонники хокею, які заповнили 14 серпня спортивний палац ЦСКА, де зустрічались чемпіон світу — збірна СРСР з чемпіоном країни — «Спартаком». Це було перше побачення з хокеєм.

Збірна перемогла — 4:3 (2:1, 2:0, 0:2). (ТАРС).

ПОРАЗКА ЧЕМПІОНА ЛІВАНУ

Кіровоградці тепло вітали гостей з Лівану — футбольну команду «Мазраа», яка є чемпіоном країни 1967 року. Над стадіоном піднято державні прапори Лівану і Радянського Союзу, звучать державні гімни обох країн. Перед початком товариської зустрічі піонери вручають гостям і господарям поля, футболістам «Зірки», квіти.

Команди не знають одна одну. Перші хвилини матчу проходять в розвідці, що, однак, не заважає ліванцям діяти на великих швидкостях. Це на шостій хвилині принесло їм перевагу. Захисники «Зірки» необачно залишили неприкритим

ворота гостей. Жоржа Мантуреха, а той, одержавши м'яч, вийшов сам на сам з Вебером. Оже, «Мазраа» відкрила рахунок. Проте він протримався недовго. Стрілка секундоміра не встигла зробити два оберти, як Корольов встановив рівновагу. А ще через хвилину після удару Квасова повела «Зірка» (2:1).

Високі швидкості, які застосовують гості, не виручають їх. Вони явно поступаються господарям поля в техніці й тактиці. Кіровоградці діють вільно, створюючи небезпечні моменти біля воріт ліванців. До кінця матчу гості ще тричі поцінали з центра поля. До цього їх примусили знову Корольов, Ступак і Володимир Веремєєв.

Міжнародна товариська зустріч з футболу закінчилась з рахунком 5:1 на користь «Зірки».

На фото: п'ятий м'яч у воротах гостей. Фото В. Ковпака.

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНИЙ.

КРИВОРІЗЬКИЙ ГІРНИЧИЙ ТЕХНІКУМ ОГОЛОШУЄ

ДОДАТКОВИЙ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1967—1968 навчальний рік на спеціальності:

На базі 8—10 класів:

геологія, пошук і розвідка родовищ; маркшейдерська справа; підземна розробка рудних і нерудних родовищ; будівництво гірничих підприємств.

На базі 8 класів:

техніка розвідки родовищ.

Прийом документів до 25 серпня 1967 року.

При технікумі працюють курси шоферів III класу. Іхати тролейбусом № 3 до зупинки трест «Ленін-руда».

ДИРЕКЦІЯ.

ЦІКАВО ЗНАТИ

СИЛА ОРГАНІЗОВАНОСТІ

На думку вчених НДР, у тваринному світі Африки відбуваються дуже несподівані зміни. Стада диких зебр і антилоп більше не розбігаються в паніці при

появі левів. Більше того, вони сміливо групуються в своєрідні загони і дають відсіч хижакам. Учені спостерігали, як стадо зебр переслідувало трьох левів, заганяло їх до повної втоми, а потім затоптало копитами.

СТАРОЖИЛ

У Новій Зеландії досі живе черепаха, яку привіз

туди з одного з островів Тихого океану відомий англійський мореплавець Джеймс Кук. Це було в 1777 році.

ПРИНАДА

Норвезькі іхтіологи встановили, що очі гренландської акули світяться фосфоресцюючим вогнем. Тому дрібна рибка сама підпливає до пащі хижака. Її приваблює світлова точка.

НА ВСЕ СВІЙ ЧАС

Чехословацькі спеціалісти встановили, що кудкудакання курей знижує несучість. Впорскування спеціального препарату звільнює курей від «балакучості» і заспокоює їх. В результаті кожна курка починає давати на 30—40 яєць на рік більше тих, які кудкудакають.

(РАТАУ).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 16 серпня. Перша програма. 18.00 — Кіровоградські вісті. 18.15 — Телереклама. (Кіровоград). 18.20 — «1000 порад». Телереклама. (К). 18.30 — «Співає Елгар-хор». (К). 19.00 — Першість СРСР з футболу: «Спартак» — «Динамо» (Москва). В перерві — телевізійні вісті. (М). 20.45 — Теленовіни. (М). 21.00 — Художній фільм «Три сестри». (Кіровоград).

Друга програма. 11.00 — Художній фільм «Три плюс два». (Дніпропетровськ). 18.00 — Телевісті. (К). 21.00 — «Скульптор Іппа Кломієць». (К). 21.35 — Тиждень Латвійської РСР у

Москві. Програма Ризької телестудії. (Рига).

ЧЕТВЕР, 17 серпня. Перша програма. 18.00 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма УТ, присвячена дню Вінниччини. (К). 18.30 — «Світ сьогодні». (М). 19.00 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма УТ, присвячена дню Вінниччини. (К). 19.30 — Літосні півку. «Рік 1918-й». Телевізійний багатосерійний документальний фільм. (М). 20.30 — Теленовіни. (М). 21.00 — «Новини української радянської літератури». (Дніпропетровськ). 21.30 — Співає «Трембіта». (Львів). 22.00 — «Сім'я Сосніних». Документальний фільм. (К). 22.15 — Міжнародний фестиваль пісні в Сопоті. (Польща).

ПОКАЗУЄ ДНІПРОПЕТРОВСЬК

СЕРЕДА, 16 серпня. 11.00 — Художній фільм «Три плюс два». 17.00 — Всесоюзний фестиваль самодіяльного мистецтва.

«Є на заводі оркестр». (Одеса). 17.30 — Фільм для дітей. 17.45 — Дніпровські новини. 18.00 — «Приходьте до нас вчигіс». 18.20 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Манк понової життя». 19.00 — Футбол: «Спартак» — «Динамо» (Москва). 20.45 — Телевізійні новини. (М). 21.00 — Спектакль.

ЧЕТВЕР, 17 серпня. 16.20 — Для дітей. «Теремок «Світлячок». 17.00 — Для школярів. «Олімпіада п'яти кілець». (Одеса). 17.30 — «Револуційний марш науки». «Крилате сімейство». (К). 18.00 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма УТ, присвячена дню Вінниччини. 18.30 — «Світ сьогодні». (М). 19.00 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма УТ, присвячена дню Вінниччини. 19.30 — Літосні півку. «Рік 1918-й». Телевізійний фільм. (М). 20.30 — Телевізійні новини. (М). 21.00 — «Новини української радянської літератури». 21.30 — Співає «Трембіта». (Львів). 22.00 —

Телевізійний фільм. 22.15 — Міжнародний фестиваль пісні в Сопоті. (Польща).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

СЕРЕДА, 16 серпня. 10.30 — Кінопрограма. 16.35 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Гвардія комунарів». 17.00 — Всесоюзний фестиваль самодіяльного мистецтва. «Є на заводі оркестр». (Одеса). 17.30 — Кінохроніка. 17.40 — Художній фільм «Вончизна». 19.00 — Футбол: «Спартак» — «Динамо» (Москва). 20.45 — Телевізійні новини. (М). 21.00 — Спектакль.

ЧЕТВЕР, 17 серпня. 10.30 — Документальний фільм. 11.00 — Художній фільм «В мирний час». 17.00 — Для школярів. «Олімпіада п'яти кілець». (Одеса). 17.30 — «Револуційний марш науки». «Крилате сімейство». (К). 18.00 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма УТ, присвячена дню Вінниччини. 18.30 — «Світ сьогодні». (М). 19.00 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма УТ, присвячена дню Вінниччини. 19.30 — Літосні півку. «Рік 1918-й». Телевізійний фільм. (М). 20.30 — Телевізійні новини. (М). 21.00 — «Новини української радянської літератури». (Дніпропетровськ). 21.30 — Співає «Трембіта». (Львів). 22.00 — Документальний фільм. 22.15 — Міжнародний фестиваль пісні в Сопоті. (Польща).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР»

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ.